

Honderdjarigen

Verleden week zijn we naar een ver familielid getrokken dat in Beauvoorde (Wulveringem) woonde en die twee dagen voordien 100 jaar was geworden.

Toen we daar toekwamen was ze niet thuis. Ze was met haar nabije familie, meer dan 30 personen, naar haar eigen viering met feestmaaltijd in het restaurant „Driekonigen” getrokken. We hebben dan tegen koffietijd onze gelukwensen kunnen overmaken en een praatje houden.

Op naar de 200 !

Het is niet de eerste keer dat ik een honderdjarige ontmoet en dit valt niet altijd mee. Op hun leeftijd laat hun geheugen hen in de steek of zijn ze niet meer in staat om te wandelen, doch bij Marie Gesquière was het anders. Men vergat dat ze 100 jaar was geworden en dat ze reeds 20 jaar was toen de 1ste wereldoorlog uitbrak.

Toen iemand haar vroeg wat je moest doen om 100 jaar te worden antwoordde ze kwiek „Iedere dag een briefje van de almanak aftrekken” en tot een ander die vroeg wat volgens haar het beste was aan het 100 jaar worden wist ze snel te antwoorden „Dat ik nu op weg ben naar mijn 200ste jaar !”

Zo'n flinke vrouw is zeldzaam. Haar deur staat voor iedereen open, uitgenomen de dinsdag, want dan heeft ze haar

Marie Gesquière deze zomer in haar tuin in Beauvoorde, toen nog 99 jaar.

scrabble-clubje. En omdat het niet te eenvoudig mag gaan, worden de partijen afwisselend in het Vlaams en in het Frans gespeeld. „En kun je nog geregeld eens winnen?” was de vraag van een familielid. „Denk je dat ik anders nog zou willen spelen?” luidde haar kordaat antwoord. De naaste familie, waarvan zelfs een ganse groep uit Normandië was afgekomen, waren zo opgetogen omdat, zoals ze zegden, ze anders altijd overkwamen voor begrafenissen en het nu eens een echt feest was.

Moeder op haar 56ste

Door het feest van Marie Ge-

squière dacht ik ook eens aan de Oostendse 100-jarigen uit het verleden. In 1974, dus 20 jaar geleden, deed ik eens opzoeken naar 100-jarigen uit het verleden. Voor de 100-jarigen gevierd tussen 1955 en 1974 kon ik beroep doen op de burgerlijke stand van Oostende. Ik had gedacht om die lijst eens aan te vullen. Maar helaas is er niemand van de burgerlijke stand die weet heeft van een dergelijke lijst.

Uit het ver verleden wil ik nog enkel vertellen dat een Oostendse zeevaarder in 1748 honderd jaar werd, doch de Kronijken vergaten zijn naam te vermelden. In 1783 overleed de

101-jarige Elisabeth Precies, die op haar 42ste huwde en haar elfde kind op 56-jarige leeftijd ter wereld bracht. In 1932, zo herinner ik mij alsof het gisteren was, werd op de wijk het Blauw Kasteel Johanna Delaere gevierd. Feesten, stoeten en vuurwerk moesten dit enig moment vereeuwigen (er werd een prentkaart van haar uitgegeven, doch die heb ik nergens kunnen bekomen). Een andere bekende was moedertje De-weert, die in 1956 gevierd werd. In 1957 was het de beurt aan Sylvie Fockedy en in 1959 Octavie Mortelez die in de Timmermansstraat woonde en door de wijk uitbundig werd gevierd. Verder herinner ik mij Hortense Opstaele, die in 1862 geboren werd en nog tot haar laatste levensjaar boeken uit de Stadsbibliothek las. Het jaar 1969 was heel bijzonder. Er werden niet minder dan 3 honderdjarigen in onze stad gevierd. Het betreffen Alfons Deckmijn, Léon Van Overschelde en Césarine Eerebout. Die Van Overschelde was ook een bijzondere. Koningin Fabiola bezocht 2 honderdjarigen toen zij eens officieel in Oostende was. Zei Léon tot de Koningin: „Wacht eens een momentje, ze geven juist het nieuws uit de Ronde van Frankrijk en Merckx staat op koop!” En de koningin wachtte geduldig met een glimlacht tot Léon het allerlaatste nieuws wist.

Met nog een groet aan Marie Gesquière in de hoop dat ze nog veel partijtjes mag scrabbelen.

(Omer Vilain)